

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci **žalobce: V. B.**, zast. JUDr. Michalem Korčákem, advokátem se sídlem Praha 6 – Hradčany, Milady Horákové 101, **proti žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy**, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.4.2009, č.j.: 031635/2009/KUSK, sp.zn.: 031635/2009/KUSK/2,

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, Odboru dopravy, Oddělení dopravně správních agend, ze dne 19.1.2009, č.j.: 151-64830/2007, kterým byly podle ust. § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce, podané proti provedeným záznamům v registru řidičů v rámci bodového hodnocení a byly potvrzeny záznamy v registru řidiče žalobce provedené ke dni 25.7.2007 v souladu s ust. § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu.

V podané žalobě žalobce předně uvedl, že v bodě IV. odvolání napadl nesprávnost výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, spočívající v použití nesprávného hmotně právního ustanovení, které upravuje problematiku započítávání bodů za jednání zařazená do bodového hodnocení, nikoliv postup správního orgánu v případě podání neodůvodněných námitek, tedy vadu, spočívající v nerespektování ust. § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), použitím nesprávného hmotně právního ustanovení. Tvrdil, že z napadeného rozhodnutí není patrné, jak se žalovaný s touto námitkou vyrovnal. V

odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný dostatečně nerozvedl toto nesprávné použití hmotně právního ustanovení orgánem I. stupně.

Dále uvedl, že v odvolání namítal nerespektování ust. § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu ze strany orgánu I. stupně, spočívající v neodečtení 4 bodů s ohledem na to, že žalobci od 21.11.2007 nebyla pravomocně udělena sankce za přestupek nebo trest za trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení. Tvrdil, že s touto skutečností se žalovaný nevyrovnal. K tomu žalobě poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.1.2006, č.j.: 5 As 28/2005 - 53, podle kterého je správní uvážení vždy přezkoumatelné soudem. Pokud však ze spisu není správní úvaha seznatelná, je rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Dle žalobce je faktem, že docílil 12 bodů v bodovém hodnocení. Žalobce však proti oznámení o dosažení 12 bodů podal dne 1.10.2007 námitky. Podáním námitek došlo ve smyslu ust. § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu k přerušení lhůty pro odevzdání řidičského průkazu až do dne 16.4.2009, kdy bylo žalobci doručeno pravomocné rozhodnutí o zamítnutí námitek. Poukázal na skutečnost, že byl po celou dobu řízení o námitkách osobou oprávněnou řídit motorová vozidla ve smyslu zákona o silničním provozu, a byl tedy držitelem řidičského oprávnění. Žalobce též po celou dobu řízení o námitkách denně řídil motorová vozidla. Uvedl, že od 21.11.2007, kdy byla žalobci naposledy pravomocně uložena sankce za protiprávní jednání zařazené do bodového hodnocení, uplynulo do vydání napadeného rozhodnutí více než 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců. Namítal, že mu vznikl před vydáním napadeného rozhodnutí nárok na odečtení 4 bodů podle ust. § 123e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž odpadnul důvod řízení. Dle žalobce tak bylo povinností správního orgánu řízení ve smyslu ust. § 66 odst. 2 správního řádu zastavit. Tvrdil, že aplikace ust. § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu platí i při dosažení celkového počtu 12 bodů v případě, když řidič podá proti provedení záznamu bodů v registru řidičů písemně námitky příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, a to až do doby pravomocného rozhodnutí, nebo i v případě, když obecní úřad obce s rozšířenou působností dosažení celkového počtu 12 bodů podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu řidiči vůbec neoznámí. Dle žalobce pro opačný přístup k aplikaci ust. § 123e zákona o silničním provozu neexistuje právní opora, neboť do doby, než je rozhodnuto o námitkách podaných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, je řidič stále držitelem řidičského oprávnění s právem řídit motorová vozidla. Bylo by tak zcela nelogické a neodůvodněné v takovém případě vylučovat aplikaci ust. § 123e zákona o silničním provozu. Skutečnost, že správní orgány ukončily řízení o námitkách až po uplynutí zákonných lhůt stanovených pro vedení řízení a vydání rozhodnutí o námitkách, popřípadě o dovolání, nelze klást k tíži žalobce.

Namítal, že žalovaný bez právního důvodu odkázal na stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 10.6.2008, č.j.: 504/2008-160-OST/2, podle něhož aplikace ust. § 123e zákona o silničním provozu připadá v úvahu pouze, pokud řidič dosáhne maximálně 11 bodů. Nesprávné je dle žalobce i tvrzení, že v případě dosažení 12 bodů je režim odlišný, když s odkazem na § 123 odst. 3 zákona o silničním provozu nárok na odečet bodů podle § 123e tohoto zákona nevzniká. Ust. § 123 odst. 3 zákona o silničním provozu upravuje toliko evidenci dopravních nehod a bodového systému se vůbec netýká. K tomu poukázal na čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a tvrdil, že mezi zákonné normy nelze zařadit stanovisko, byť je vydané příslušným ministerstvem, neboť není ani pramenem práva. Takové stanovisko je možné chápat maximálně jako pracovní-právní pokyn podřízeným pracovníkům, ale ani ti se s ním nesmí řídit, pokud je v rozporu se zákonem. Uvedené stanovisko tak nelze považovat ani za směrnici ústředního orgánu státní správy ve smyslu § 30 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení). Uzavřel, že pokud žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazem na takové stanovisko ministerstva nahradil své úvahy, kterými se řídil při posouzení předmětného odvolání, včetně úvahy o interpretaci

příslušných právních norem, na jejichž podkladě dospěl k závěrům uvedeným ve výrokové části napadeného rozhodnutí, postupoval v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.

Rovněž tvrdil, že se nelze ztotožnit ani s tvrzením žalovaného, že „*dosažením 12 bodů má za důsledek pozbytí řidičského oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení*“, neboť odhlíží od ust. § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu. Aby v naznačených případech, stejně jako v případech zadržení řidičského průkazu nebo po dobu výkonu trestu odnětí svobody, neběžela doba pro odečítání bodů podle uvedeného ustanovení zákona o silničním provozu, muselo by to být explicitně zákonem stanoveno, a to obdobně jako v případě výkonu trestu nebo sankce zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, podle § 123e odst. 3 zákona o silničním provozu.

Z uvedený důvodů žalobce žádal, aby soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí, včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

V napadeném rozhodnutí žalovaný předně konstatoval, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s platnými právními předpisy a není pochyb o zákonnost jeho rozhodnutí. K žalobním bodům dále z napadeného rozhodnutí vyplynulo: Dle žalovaného správní orgán I. stupně zcela správně postupoval v souladu s § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. Provedeným záznamem ke dni 25.7.2007 žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů, proto správní orgán I. stupně neprodleně písemně oznámil tuto skutečnost žalobci a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Následně žalobce dne 1.10.2007 podal správnímu orgánu I. stupně námitky proti provedenému záznamu a dosažení 12 bodů. Po podání námitek správní orgán I. stupně správně vedl řízení o námitkách, které v souladu s § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu jako neodůvodněné rozhodnutím zamítl a provedený záznam ke dni 25.7.2007 potvrdil. Z uvedeného důvodu dle žalovaného nelze akceptovat tvrzení žalobce, že správní orgán I. stupně ve výrokové části neuvedl odkaz na konkrétní hmotněprávní ustanovení, podle kterého bylo rozhodováno, čímž mělo dojít k porušení ust. § 68 odst. 2 správního řádu.

K námitce žalobce, že správní orgán I. stupně nerespektoval ust. § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu, podle něhož řidiči, kterému nebyla ode dne uložení pokuty v blokovém řízení nebo po právní moci rozhodnutí, na jehož základě mu byl v registru řidičů zaznamenán naposled stanovený počet bodů, pravomocně uložena sankce za přestupek nebo za trest za trestný čin, spáchaný jednáním zařazených do bodového hodnocení, se odečtou 4 body z celkového počtu dosažených bodů, a to z úřední povinnosti, uvedl, že Ministerstvo dopravy pod spisovou značkou 504/2008-l60-OST/2 ze dne 10.6.2008 vydalo stanovisko k odečtu bodů, kde vychází z ust. § 123 odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu. Režim § 123e zákona o silničním provozu připadá v úvahu pouze, pokud řidič dosáhne maximálně 11 bodů. Pokud řidič dosáhne 12 bodů, je režim odlišný, viz ust. § 123 odst. 3 zákona o silničním provozu a nárok na odečet bodů podle ust. § 123e zákona o silničním provozu mu v žádném případě nevzniká. Tvrdil, že dosažením 12 bodů má za důsledek pozbytí řidičského oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení. V daném případě, kdy žalovaný potvrdil provedený záznam a námitky zamítl, nabytím právní moci dojde k doběhu pětidenní lhůty, která byla přerušena v důsledku podání námitek a následnému pozbytí řidičského oprávnění. Požádat o vrácení řidičského oprávnění může žalobce v souladu s ust. § 123d zákona o silničním provozu. Okamžikem vrácení řidičského oprávnění bude podléhat novému bodovému hodnocení a bude žalobci odečteno všech 12 bodů.

Konstatoval, že správní orgán I. stupně vycházel správně ze skutečnosti, že body byly žalobci zaznamenány na základě pravomocných a vykonatelných rozhodnutí o přestupcích.

V písemném vyjádření k podané žalobě žalovaný setrval na svých tvrzeních uvedených v napadeném rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl. Dále uvedl, že ze systematiky Hlavy V (Bodové hodnocení porušení povinností stanovených zákonem) zákona o silničním provozu je zřejmé, že dosáhne-li řidič 12 bodů, vztahuje se na něj, resp. na postup příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností, § 123c zákona o silničním provozu a v případě podání námitky § 123f téhož zákona. Pokud by tedy zákonodárce chtěl a zamýšlel, aby u řidiče, který dosáhl 12 bodů a v důsledku podání námitky podle ust. § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu měl následovat postup podle § 123c odst. 1 tohoto zákona, jistě by se o takovém postupu alespoň zmínil v důvodové zprávě k těmto ustanovením, kde se mimo jiné uvádí, že „zaznamenané body bude možno před dosažením jejich plného počtu odečítat; po uplynutí 12 měsíců od posledního uložení pokuty nebo právní moci rozhodnutí, za které byly zaznamenány body, tj. nespáchal-li řidič po uvedené dobu žádný další ze stanovených přestupků nebo trestných činů proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, odečtou se řidiči 2 body; po uplynutí 24 měsíců od posledního uložení pokuty nebo právní moci rozhodnutí, za které byly zaznamenány body se odečtou řidiči 4 body; po uplynutí 36 měsíců od posledního uložení pokuty nebo právní moci rozhodnutí, za které byly zaznamenány body se odečtou řidiči všechny zbývající body. Důsledkem dosažení plného počtu 12 bodů je pozbytí odborné způsobilosti křížení motorových vozidel a řidičského oprávnění přímo ze zákona, tj. bez správního řízení, na dobu 1 roku. K opětovnému získání řidičského oprávnění je třeba se podrobit přezkoušení z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel“.

Závěrem žalovaný poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j.: 9 As 36/2007-59.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadená rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamenaná v registru řidičů stanovený počet bodů.

Podle ust. § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Podle odst. 5 řidič, který pozbyl odbornou způsobilost podle odstavce 3, je povinen výzvu podle odstavce 3 splnit.

Podle ust. § 123d odst. 1 zákona o silničním provozu řidič, který podle § 123c odst. 3 pozbyl řidičské oprávnění, je oprávněn požádat o vrácení řidičského oprávnění nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění podle § 123c odst. 3.

Podle ust. § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu řidiči, kterému nebyla ode dne uložení pokuty v blokovém řízení nebo nabytí právní moci rozhodnutí, na jehož základě mu byl v registru řidičů zaznamenán naposled stanovený počet bodů, pravomocně uložena sankce za přestupek nebo trest za trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení,

- a) po dobu 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců, se odečtou 4 body z celkového počtu dosažených bodů,
- b) po dobu 24 po sobě jdoucích kalendářních měsíců, se odečtou 4 body z celkového počtu dosažených bodů zbývajících po odečtení bodů podle písmene a),
- c) po dobu 36 po sobě jdoucích kalendářních měsíců, se odečtou všechny zbývající body.

K tomuto dni provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností záznam v registru řidičů o odečtení bodů z dosaženého počtu stanovených bodů řidiči, a to nejpozději do 3 pracovních dnů ode dne, kdy vznikl řidiči nárok na odečtení bodů.

Podle ust. § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle odst. 3 shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Podle odst. 4 podá-li řidič námitky proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci.

Soud posoudil námitky žalobce takto:

Námitku žalobce, podle které z napadeného rozhodnutí není patrné, jak se žalobce vyrovnal s námitkou uvedenou v odvolání, v níž napadal nesprávnost výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, spočívající v použití nesprávného hmotněprávního ustanovení, nikoliv postup správního orgánu v případě podání neodůvodněných námitek, tedy vadu, spočívající v nerespektování ust. § 68 odst. 2 správního řádu, použitím nesprávného hmotněprávního ustanovení, neshledal soud oprávněnou.

K uvedené námitce z obsahu správního spisu vyplynulo: Správní orgán I. stupně svým rozhodnutím podle ust. § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu rozhodl tak, že námitky žalobce se zamítají jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů ke dni 25.7.2007 se podle ust. § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu potvrzuje. V podaném odvolání žalobce namítal, že ust. § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu upravuje problematiku započítávání bodů, nikoliv postup správních orgánů v případě podání nedůvodných námitek. Tvrdil, že správní orgán I. stupně postupoval v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, neboť ve výrokové části musí být odkaz na konkrétní hmotněprávní ustanovení, podle kterého bylo rozhodováno.

Dle názoru soudu z námitek žalobce tak, jak byla formulována v podaném odvolání plyne, že žalobce prvostupňovému rozhodnutí vytykal, že neobsahuje ustanovení zákona, podle kterého správní orgán I. stupně rozhodoval, respektive postupoval při zamítnutí námitek žalobce. Tato skutečnost plyne ze stylizace námitek žalobce. Žalobce v námitce nejprve poukázal na ust. § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu, které správní orgán I.

stupně v rozhodnutí uvedl. Následně tvrdil, že „ust. § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu upravuje problematiku započítávání bodů za jednání zařazené do bodového hodnocení, nikoliv postup správního orgánu v případě podání neodůvodněných námitek“. Konečně z tohoto důvodu žalobce vyvozoval porušení ust. § 68 odst. 2 správního řádu. Tedy námitka žalobce jednoznačně směřovala do procesního postupu prvostupňového orgánu. Tvzení žalobce, že napadl nesprávnost výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, spočívající v použití nesprávného hmotněprávního ustanovení, které upravuje problematiku započítávání bodů za jednání zařazená do bodového hodnocení, nikoliv postup správního orgánu v případě podání neodůvodněných námitek, tak nemá oporu v podaném odvolání. Ostatně v případě, že by žalobce skutečně namítal nesprávné použití ust. § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu, by námitka žalobce neobsahovala žádné skutkové a právní důvody, pro které žalobce použití uvedeného ustanovení považoval za nesprávné. Tyto důvody pak neobsahuje ani podaná žaloba. K tomu soud připomíná, že je výhradně na odvolateli (v tomto případě na žalobci), jakým způsobem své námítky formuluje. Nejednoznačnost stylizace námítky však nelze přičítat k tíži správního orgánu. Na základě shora uvedeného má soud za to, že žalovaný nepochybil, jestliže v rámci vypořádání se s námitkou žalobce, spočívající v tvrzeném porušení ust. § 68 odst. 2 správního řádu, shrnul postup správního orgánu I. stupně poté, co žalobce dosáhl 12 bodů, a to včetně odkazu na ust. § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, na jehož základě bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně vydáno. Z uvedených důvodů neshledal soud námitku žalobce oprávněnou.

Tvrzení žalobce, podle kterého se žalovaný nevyrovnal s žalobcem namítaném nerespektování ust. § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu, a s tím související námitku, že mu vznikl před vydáním napadeného rozhodnutí nárok na odečtení 4 bodů podle ust. § 123e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, soud neshledal oprávněné. K uvedené námitce soud předně poukazuje na skutečnost, že je v rozporu s dalším tvrzením žalobce uvedeným v podané žalobě, a to že žalovaný bez právního důvodu odkázal na stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 10.6.2008, č.j.: 504/2008-160-OST/2, podle něhož aplikace ust. § 123e zákona o silničním provozu připadá v úvahu pouze, pokud řidič dosáhne maximálně 11 bodů. Z obsahu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný s námitkou žalobce, spočívající v nerespektování ust. § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu, zabýval. V rámci vypořádání této námítky žalovaný využil autority nadřízeného správního orgánu, tj. Ministerstva dopravy, a poukázal na jeho stanovisko ze dne 10.6.2008, č.j.: 504/2008-160-OST/2. V uvedeném stanovisku se Ministerstvo dopravy vyjádřilo k odečtu bodů, když zejména uvedlo, že „*režim § 123e zákona o silničním provozu připadá v úvahu pouze, pokud řidič dosáhne maximálně 11 bodů. Pokud řidič dosáhne 12 bodů, je režim odlišný, viz ust. § 123 odst. 3 zákona o silničním provozu a nárok na odečet bodů podle ust. § 123e zákona o silničním provozu mu v žádném případě nevzniká*“. Dle názoru soudu je stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 10.6.2008, č.j.: 504/2008-160-OST/2 v souladu se zákonem o silničním provozu a soud se s ním plně ztotožňuje. Dle zákona o silničním provozu může řidič za opakované porušení předpisů o provozu na pozemních komunikacích dosáhnout nejvíce 12 bodů. Dosažením 12 bodů nastávají následky upravené v ust. § 123c odst. 3 a 5 zákona o silničním provozu, kdy příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností musí řidiči neprodleně písemně oznámit dosažení zákonného bodového limitu a současně jej vyzvat k odevzdání řidičského průkazu nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Uplynutím pěti pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno, řidič pozbývá řidičské oprávnění. Zároveň z ust. § 123c odst. 5 zákona o silničním provozu plyne, že získáním dvanácti bodů se řidič stává odborně nezpůsobilý k řízení motorového vozidla. Odevzdání řidičského oprávnění je tak logickým následkem zániku odborné způsobilosti. V případě, že řidič nesouhlasí s provedeným záznamem bodů, opravňuje jej ust. § 123f odst. 1 zákona o

silničním provozu k podání námitek proti provedenému záznamu. Podáním námitek dochází podle ust. § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu toliko k přerušení lhůty uvedené v ust. § 123c odst. 3 uvedeného zákona do právní moci rozhodnutí o námitkách, avšak podání námitek nemá vliv na existenci, respektive neexistenci odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla. Tedy uplatnění námitek má ten důsledek, že se řidič i přes dosažení dvanácti bodů může nadále účastnit provozu na pozemních komunikacích, neboť došlo k přerušení lhůty pro pozbytí řidičského oprávnění a povinnosti odevzdat řidičský průkaz, a to přestože řidič již pozbyl odbornou způsobilost k řízení motorového vozidla. V žádném případě však tato skutečnost nemůže zapříčinit odpočet bodů podle § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu. Předně z ust. § 123e zákona o silničním provozu, upravující odečítání bodů, nevyplývá, že by odečtením bodů v důsledku řádného chování po předepsanou dobu mohlo dojít k opětovnému nabytí odborné způsobilosti, kterou řidič pozbyl dosažením dvanácti bodů. Především však odbornou způsobilost lze opětovně nabýt toliko postupem podle § 123d zákona o silničním provozu, tj. uplynutím jednoho roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění a dále prokázáním, že se žadatel podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti. Tedy v případě, že řidič již dosáhne dvanácti bodů, se nelze těchto bodů zbavit řádným chováním podle ust. § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu, a to bez ohledu na přerušení běhu lhůt daných v § 123c odst. 3 tohoto zákona. Vrácení řidičského oprávnění lze dosáhnout toliko způsobem stanoveným v ust. § 123d odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu. Nad shora uvedené soud též pro stručnost poukazuje na rozsudek Nejvyšší správní soud ze dne 3.5.2011, č.j.: 8 As 23/2010-97 (viz www.nssoud.cz), z něhož v projednávaném případě vycházel, a ve kterém Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „z právní úpravy bodového hodnocení ani z důvodové zprávy nelze dovodit, že by řidič i při dosažení dvanácti bodů mohl podáváním námitek proti provedení záznamu v registru řidičů zcela zvrátit negativní následky, které jsou s dosažením dvanácti bodů spojeny a naopak, že by těmito námitkami mohl využít institutu odečítání bodů stanoveného v § 123e odst. 1 zákona“. Vzhledem k tomu, že stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 10.6.2008, č.j.: 504/2008-160-OST/2 je v souladu se zákonem o silničním provozu, žalovaný nepochybil, jestliže v napadeném rozhodnutí na toto stanovisko poukázal. Žalovanému totiž nic nebránilo v jeho použití v rámci vypořádání se s námitkou žalobce. Z uvedených důvodů neshledal soud námitku žalobce oprávněnou.

Konečně námitku žalobce, že se nelze ztotožnit s tvrzením žalovaného, že „dosažení 12 bodů má za následek pozbytí řidičského oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení“, neboť odhlíží od ust. § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu, neshledal soud důvodnou. Na výše uvedené tvrzení žalovaného je nutno nahlížet v celém kontextu napadeného rozhodnutí. Z obsahu napadeného rozhodnutí plyne, že žalovaný následně po výše uvedeném konstatování doplnil v souladu se zákonem o silničním provozu, že nabytím právní moci rozhodnutí o zamítnutí námitek a potvrzení provedeného záznamu dojde k doběhu pětidenní lhůty, která byla přerušena v důsledku podání námitek a následnému pozbytí řidičského průkazu. Z výše uvedeného je tak zřejmé, že toto doplňující tvrzení žalovaného respektuje žalobcem namítané ust. § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu. Vzhledem k tomu, že z celého obsahu napadeného rozhodnutí plyne, že žalovaný v rámci tvrzení o pozbytí řidičského oprávnění při dosažení 12 bodů zohlednil ust. § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu, neshledal soud námitku žalobce důvodnou.

Ze všech uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem. Soud proto podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobce ani žalovaný nevyjádřili ve lhůtě do dvou týdnů od doručení výzvy soudu a ani později svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl v řízení úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. července 2012

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.